

VIATGE A ANDORRA I AVENTURA EN ELS PALLARS

Per: SARA VILLAPLANA SIFRE

Quan ma mare em digué que jo havia sigut l'afortunada amb el viatge d'aventura per a dues persones, que la Caixa Rural sortejava per a tots aquells joves que tenen el compte sub 25, no m'ho vaig creure, fins que pocs dies després vaig rebre a casa una carta que m'ho anunciava. Aleshores sí que em vaig fer molt contenta i vaig començar a fer plans per al viatge. Em vaig buscar un acompanyant, que primer havia de ser la meua germana Silvia, però no va poder ser perquè la data del viatge li coincidia amb exàmens, i finalment li ho vaig dir a Noemí, que va acceptar sense pensar-s'ho dues voltes. Així que pocs dies després exactament el cap de setmana de l'11, 12 i 13 de juliol eixirem en busca de l'aventura.

El divendres dia 11, vam anar a Castelló (La Farola), des d'on vam eixir en direcció a Andorra a les 7.00 h. del matí i vam arribar-hi quasi a les 2h. El viatge fou una mica pesat perquè són moltes hores d'autobús, però al mateix temps fou entretingut perquè vam conèixer a moltíssima gent de

diversos pobles de la província. Hi havia gent de Cabanes, Vilafamés, Nules, Xilxes, Almenara, Alqueries, Benicàssim, l'Alcora, Cervera, La Jana, Traiguera...

Quan vam arribar a l'hotel, situat a una de les parts més altes d'Andorra, Les Escaldes, el nostre guia, Óscar, ens donà les claus de les habitacions i ens digué que baixàrem ràpidament al menjador per a dinar, ja que després tindriem tota la vesprada lliure, per arreglar les habitacions, descansar una mica o bé per sotir a donar una volta pel centre comercial d'Andorra. De manera que per la vesprada estava la possibilitat d'anar als grans magatzems, aquella gent que volia comprar sobretot aquells productes que estan més barats que en l'Estat espanyol, com ara el tabac, l'alcohol, el sucre, el formatge, els perfums, productes òptics... però també es podia fer una visita turística al museu de miniatures, a la Caldea, a la qual ens vam quedar en ganes de fer un bany a les aigües termals...

Quan foren les 8h. ja estavem

fartes i una mica cansades, perquè encara no havíem parat en tot el dia, així que decidíem anar a l'hotel a dutxar-nos i canviar-nos per a després baixar a sopar. La primera nit no fou molt llarga, ja que entre el cansament que portàvem i a més que sabíem que ens esperava un dia molt llarg i esgotador, no ens gitàrem molt tard; cal dir que als disco-pubs andorrans hi havia molt poca marxa, però els espanyols ja vam saber montar-mos la nostra festa.

El dissabte a les 7h. del matí ens cridaren, ens costà una mica aixecar-nos, però finalment ho aconseguíem; després d'esmorzar, aproximadament a les 8h. eixirem cap a Rialp i Sort, dos poblets de Lleida situats a quasi dues hores d'Andorra.

Dels dos autobusos que anàvem, a nosaltres ens tocà començar l'aventura pel rafting, que sincerament a ningú li apetia massa, perquè l'aigua que baixava per aquell llarg riu estava una "mica prou" gelada.

Després d'haver-nos equipat amb un traje especial, paregut a un mono de bussar que manté

l'aigua a la temperatura del nostre cos, un salvavides i un casc per protegir-nos de qualsevol roca que hi havia al transcurs del riu si caíem a l'aigua; els monitors ens feren les explicacions necessàries per a controlar la llanxa i aquelles necessàries en el cas de caiguda. Tot seguit, agafàrem la llanxa i ens ficàrem al riu, el rafting que vam practicar er el més senzill, anomenat **rafting banzai**, que constà de 14 quilòmetres i tingué una duració de dues hores. Ens digueren que aquell tram de Llavorsí-Rialp era ideal per a una fantàstica introducció a les aigües braves, els ràpids eren seguits i continus, adrenàlfics i excitants, la veritat és que tots quedàrem en ganes de repetir.

Per la vesprada, després d'haver menjat en un hotel de Sort, ens dirigíem a **montar a cavall**, allí també ens ho passàrem molt bé; però no sols vam montar sinó que també vam tenir la possibilitat de provar punteria amb el **tir amb arc** fins que vam perdre totes les fletxes i sols ens quedà l'arc. Quan vam acabar ja era tard, així que ens dirigíem cap a l'hotel.

La nit de dissabte va estar prou animada, hi havia que aprofitar-la al màxim perquè era l'última.

El matí de diumenge, ens van deixar dormir una mica més, però ens digueren d'abandonar l'habitació a les 10h., perquè hi havia que netejar-les per uns altres hostes; així que després d'esmorzar sortíem de compres fins la 1h. que vam acudir a l'hotel per dinar. En acabar de dinar, ens vam posar en marxa, ja que ens esperava un llarg viatge; alguns comentaris deien "pagaria el que fora per estar ja a Castelló".

Sense fer-ho més llarg, només em queda donar les gràcies a la Caixa Rural per haver fet possible un cap de setmana de completa aventura.